

Zakaj predlogi mladih ponavadi ostajajo v predalih?

Le z dobrim delom do uspeha

Zveza socialistične mladine Slovenije je družbenopolitična organizacija, ki preživlja krizna obdobja glede na metode in organiziranost dela v njej sami. Vse to je posledica nepovezanega in nestalnega dela na vseh področjih delovanja ZSMS. Zato se dogaja, da imamo v delovanju svetle trenutke (ki so kratki) in pa krizne, ki se nam vlečejo skozi celotno delovanje.

V kadrovske politiki, obveščanju in propagandi, idenopolitičnem delu pa tudi prostorski problematiki ne najdemo novih oblik in metod, ki bi v sedanjem trenutku in bodočnosti lahko zagotovili ZSMS boljšo organiziranost in večjo zainteresiranost mladih, da bi delovali v njej.

S tem ne ugotavljamo, da ni mladih, ki bi delovali, in da mladi nimamo idej ali predlogov, kako popraviti stanje, a vse premalokrat so ti predlogi deležni resnejše obravnave pri vseh, ki bi morali biti za kaj takšnega najbolj odgovorni — tako pri ZSMS kot pri ostalih DPO.

Če se spustimo v malo podrobnejšo analizo dela v komisijah pri ZSMS, ugotavljamo, da se spreminja zelo malo stvari. Na primer: pri idejnopolitičnem izobraževanju mladih programi ne odstopajo od že ustaljenih tem, ki jih mladi že obdelujejo ali so jih že obdelali v šolah. Vse premalo pa se poglobljamo v bistvo problemov mladih pri njihovem delu tako v delovnih organizacijah, kot na šolah in KS. Seveda je lažje pripraviti predavanje iz knjige, kot pa na seminarjih neposredno povezovati teorijo in prakso, ki jo bodo mladi z veseljem sprejemali. Samo tako pa bodo seminarji lahko dosegli svoj namen — da mladega človeka učijo in obenem motivirajo za nadaljnje samostojno delo v smislu izobraževanja.

Pri tem se pojavlja tudi vprašanje, koliko pri pripravah teh seminarjev sodelujejo tudi ostale družbenopolitične organizacije, in ali v delovnih organizacijah in KS sploh upoštevajo ZSMS kot enakopravno organizacijo in ali niso mladi le raznašalci plakatov ter udeleženci raznih akcij...

Mislim, da je glavna naloga predvsem usposabljanje mlade za naloge, ki jih bodo imeli v KS in delovnih organizacijah, ko tudi ne bodo več mladinci. Da ne bodo pasivni spremljevalci dogajanj v njihovih osnovnih življenjskih okoljih, da bodo aktivni samoupravljalci, tako na delovnem mestu kot v KS. Zato bo potrebno mlade zainteresirati in motivirati že pri delu v ZSMS. Menim, da bi to dosegli samo z dobro organizirano dejavnostjo v prostem času, večjimi prostorskimi možnostmi in aktivnejšim mentorstvom. Predvsem je pomembno, da uredimo vse prostore, kjer bi mladi delali, se srečali in zbirali, to se pravi, da bi čutili pripadnost in odgovornost do svoje osnovne organizacije ZSMS.

Pri vsem tem je pomembna tudi izbira interesnih dejavnosti. Te naj bodo predvsem odraz hotenj in želja mladih, ki zahajajo v te prostore — spčetka kot obiskovalci, in pozneje kot aktivni člani določenega okolja. Interesna dejavnost v nobenem primeru ne sme biti dirigirana. Da pa delo interesnih skupin ne bi zašlo

na kriva pota, bi bil potreben mentor, ki bi s svojim znanjem, izkušnjami in avtoriteto starejšega ob sodelovanju s programskim svetom v takih primerih odločno posegel v delo in način dela interesne skupine.

V takem načinu dela dobila komisija za IPD in aktiv mladih komunistov zelo važno nalogo. V vse te interesne skupine morata prodreti z nevsiljivim idejnopolitičnim programom — v začetku bi predvsem obravnavala probleme določene interesne dejavnosti in obenem nevsiljivo dodajala svoj program izobraževanja. Iz izkušenj smo ugotovili, da dosegamo veliko večje uspehe pri izobraževanju prek majhnih delovnih skupin kot so interesne skupine.

Pri vsem tem ne smemo pozabiti na vlogo družbenih organizacij in društev, ki bi še bolj popestrile program s svojo dejavnostjo, ki pa ne bi smela biti tako ozko usmerjena.

Za ta način dela se mladi borimo, a so določene ovire, ki jih ne moremo sami premagati. Mladi iz Zgornje Siške, na primer, že nekaj časa poskušajo dobiti sredstva, da bi razširili mladinski center, ki ni samo njihov, saj zahajajo v mladinski center mladi iz cele Ljubljane. Morda bodo le dobili sredstva? Prevečkrat predlogi mladih ostajajo v predalih. Kako prepotrebni so nam taki objekti in kakšno vlogo igrajo v aktivnosti mladih, je vsem jasno — ali pa tudi ne?!

Upam, da bomo s skupno akcijo rešili vprašanja, ki zavirajo razvoj ZSMS in da se bomo v bodoče lahko pogovarjali o uspešnosti pri delu tako v ZSMS kot v vseh ostalih DPO, saj samo skupno delo vodi do končnega uspeha.

Brane Jakovljevič

KRIZA BRIGADIRSTVA: DA IN NE!

Zanimanje je, samo...

Mladinske delovne brigade so v prvih povojnih letih veliko prispevale k hitri obnovi porušene Jugoslavije. Potem, ko je delo v mladinskih delovnih brigadah počasi usihalo, smo ga pred leti spet oživel. Oživel zato, da bi tudi mladi s prostovoljnimi delom pomagali k še hitrejšemu napredku naše domovine in tudi zato, da bi se mladi iz vseh krajev Jugoslavije srečevali, se spoznavali, krepili prijateljske stike. Tako je v zadnjih letih v Jugoslaviji vse več mladinskih delovnih akcij.

Zanimanje za delo v brigadah je bilo vedno precejšnje. Prav zato nas je izredno začudil podatek, da na primer na eni izmed letošnjih izmen na akciji izgradnje poti spominov in tovarištva v Ljubljani sodelujeta le dva (!) ljubljanska brigadirja, vsi ostali so prišli od drugod. Kako to? Ali med mladimi Ljubljančani ni nobenega zanimanja za brigadirsko delo?

Odgovor na to vprašanje smo skušali najti pri Zdravku Fic, sekretarju Občinske konference zveze socialistične mladine Ljubljana-Siška in Seadu Halebiču, komandantu akcije Slovenika 79.

»Na krizo brigadirstva moramo gledati predvsem z dveh zornih kotov. Zanimanje med mladimi Siškarji za sodelovanje v brigadah je letos približno enako kot prejšnja leta. Tako bo letos okrog 300 mladincev sodelovalo na delovnih akcijah. Toda vsi brigadirji hočejo oditi na zvezne delovne akcije v druge republike, skoraj nihče noče delati v Ljubljani. Vsak želi spoznati našo domovino, običaje drugod, navezati stike z mladimi iz drugih področij. In tako se dogaja, da na delovnih akcijah v Ljubljani ni ljubljanskih brigadirjev«, pravi Zdravko Fic.

»Tako tudi brigadirji iz drugih krajev Jugoslavije nimajo priložnosti spoznati mladih Ljubljančanov, njihovega življenja. Se potem akcija spremeni le v strogo delovno akcijo?«

»Po svoje je ta trditev točna. Toda to dejstvo skušamo omiliti z obiski šišenskih brigad na takih akcijah ob koncu tedna, z enodnevnim delom na ljubljanskih akcijah tistih brigad, ki odhajajo na druge delovne akcije in podobno.«

Kakšna pa je sestava brigadirjev?

»Približno polovica brigadirjev je delavcev, druga polovica pa so dijaki. Preseneča dejstvo,

da je med brigadirji izredno malo študentov«, je dejal Zdravko Fic.

In kakšna naj bi bila rešitev vseh naštetih problemov?

»Rešitev je težko najti. Z drugačnimi organizacijskimi pristopi kot doslej poskušamo poživiti delo v brigadah in s tem vzbuditi tudi večje zanimanje za delo tudi na ljubljanskih akcijah. Tako se skušamo kar najtesneje povezati z nekaterimi delovnimi organizacijami, ki prevzamejo pokroviteljstvo nad akcijo, sodelujemo s prebivalci, kjer akcija poteka, organiziramo družabno življenje. Z vsem tem upamo, da bo brigadirsko življenje tudi v Ljubljani za Ljubljančane postalo zanimivejše, kajti za brigade, ki odhajajo na delo v druge republike, je zanimanja dovolj, tako da nimamo posebnih težav s sestavo posameznih brigad«, je dejal Sead Halebič.

F. Kmetič

Brigadirski horuk na Sloveniki

Zastave ob cesti

(fk) Sredi dopoldneva je bilo. Sonce je neusmiljeno žgalo. Pločevinasti kači na cesti Ljubljana-Vrhnika sta se vili nepretrgoma. Vozniki so zvedavo pogledovali h gradbišču nove avtoceste, kjer so mladi fantje vneto kopali jarke. Zastave ob delovišču so opozarjale, da so na delu brigadirji, ki delajo v drugi izmeni akcije Slovenika 79.

34 brigadirjev dela v drugi izmeni. V prvi izmeni je bilo 50 brigadirjev — 44 iz pobratene občine Kavadarci in šest mladih Siškarjev. Tokrat so na akciji dijaki Solskega centra republiškega sekretariata za notranje zadeve iz Tacna, pa tudi nekaj mladincev, ki hodijo v druge srednje šole.

Po besedah komandanta akcije Seada Halebiča so brigadirji izredno prizadevni, o čemer smo se lahko prepričali tudi ob našem obisku na delovišču. Tudi delavci, ki gradijo avtocesto, so brigadirje izredno pohvalili.

Brigadirji delajo od šestih do enih, nato pa proste popoldneve in večere izkoristijo za različne aktivnosti — športne, kulturne... Sodelujejo na raznih kviz tekmovanjih, poslušajo predavanja, pomagajo tudi vaščanom iz bližnjih krajev. Izredno dobro sodelujejo z vojaki iz kasarne Borisa Kidriča v Sentvidu in kasarne na Vrhniki.

Ob koncu naj še povemo, da je pokroviteljstvo nad akcijo prevzela OO ZSMS PAP.

ZPS TITOVİ ZAVODI LITOSTROJ TOZD IZOBRAŽEVALNI CENTER

Oddelek za dopolnilno izobraževanje
Ljubljana, Djakovičeva 53
Tel. 556-021 int. 474

V jesenskem semestru 1979 organiziramo v sodelovanju z Zavodom za intenzivne tečaje tujih jezikov štirimesečne POPOLDANSKE začetniške in nadaljevalne tečaje NEMŠKEGA in ANGLEŠKEGA jezika.

Prijave sprejemamo do 10. septembra 1979, ko bo tudi vpis ob vplačani akontaciji od 10. do 17. ure v šoli Litostroj, soba 50.

Takrat boste dobili tudi učbenik in urnik.

POUK SE BO PRIČEL 17. SEPTEMBRA 1979.

Prijavljence za nadaljevalne tečaje razvrščamo v določeno stopnjo s pomočjo uvrstitvenih testov po lastni želji.